

citet de tidligere østtyske værfter måtte have. Derfor vil jeg gerne spørge erhvervsministeren om, hvad de øvrige landes holdninger har været til det her spørgsmål.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det blev i meget høj grad til en dialog mellem Danmark og Kommissionen, men jeg prøvede netop på at inddrage Rådet ved at sige, at hvis dette Råd som forudsætning for statsstøtten i 1992 har vedtaget et kapacitetsloft og det så bliver overskredet, så er det Rådet, der er blevet til grin. Det må vi naturligvis i fællesskab tage op, og det var der en hel del, der nikkede til, for de kan jo ikke lide at blive til grin, og det er der jo sådan set heller ikke noget at sige til. Det tror jeg vi får medløb på, for Danmark var ikke det eneste land, der var betænkelig i 1992.

Derfor gælder det i første omgang om at få Kommissionen til at komme tilbage og sige: Nu skal I høre, det her er for galt, og vi har nu måttet pålægge, at de nedskærer kapaciteten eller tilbagebetaler statsstøtten eller et eller andet.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Kristian Thulesen Dahl, og jeg har selv brugt det samme ordvalg dernede. Det er jo mærkeligt, at der skal bygges værfter, der har en dobbelt så stor kapacitet, som de må udnytte. Det er jo ikke rentabelt. Og hvad bliver resultatet af det? Så jeg har anvendt præcis de samme ord som hr. Thulesen Dahl.

Indtil vi har passeret den 1. januar, kan vi tale om det her, men fra den 1. januar kan vi måle det, og derfor bebudede jeg dernede, at på næste rådsmøde i marts måned vil Danmark forlange denne her sag taget op, for så begynder vi at kunne se, hvad der sker. Vi kender målestokken – det er de 327.000 CGT – og ved hvert eneste rådsmøde vil vi bede om en status for det her.

Jeg gjorde også rede for – som der også ligger i spørgsmålet her – at det er meget vanskeligt for den danske befolkning at forstå, at vi har et 152 år gammelt værft i København, som ser ud til at måtte lukke, og den danske regering tager ikke én krone op af lommen, men 200 km herfra bliver der bygget værfter, der bliver større og større og større, og som ser ud til at blive helt enormt mega-store. Jeg sagde til dem dernede i går, at jeg godt kan forstå, den danske befolkning ikke kan forstå det. Nu er min taletid ophørt igen. Beklager.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil endnu en gang sige tak for svaret. Det, der er vigtigt, er jo, om man efter den 1. januar er parat til at tage alle de nødvendige midler i brug for at få stoppet en eventuel overkapacitet på de tidligere østtyske værfter. Derfor skal – medmindre der kommer nyt frem under besvarelsen – mit sidste spørgsmål til erhvervsministeren i den her omgang være, om den danske regering så er parat til at tage alle de nødvendige midler i brug i den her sag, herunder bl.a. også en retssag.

Når vi har lavet en politisk aftale om statsstøtteregler til en produktion, så må vi også have klarhed over, om vi kan regne med, at den aftale holder. Derfor er det selvfølgelig væsentligt for os at vide, om regeringen er parat til, hvis det efter den 1. januar viser sig, at der er en overkapacitet i forhold til aftalen, at anlægge en retssag imod Kommissionen og imod Tyskland.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Svaret er ja. Kommissionen har kompetencen. Kommissionen skal gribe ind over for det her, hvis den beslutning ikke overholdes. Det må vi naturligvis først give Kommissionen anledning til. Kommissionen siger, at det vil den gøre. Den siger, den vil tage alle midler i brug for at få overholdt statsstøttereglerne i Europa – det var under et andet punkt, men det blev klart lagt fast. Men hvis Kommissionen af en eller anden grund ikke skulle gøre det, kan jeg forsikre for, at så vil den danske regering gå i aktion. Derfor er svaret ja, men det er klart, at Kommissionen har kompetencen.

Jeg vil nævne et andet punkt, som også har noget med det her at gøre, for det drejer sig jo også om, hvorvidt de værfter, der nu får denne statsstøtte og har fået den i fortiden, nu kan gå ud og dumpe priserne og byde til tabsgivende priser. Det har vi jo i OECD-aftalen et værn mod over for tredjelande, over for USA, Japan, Korea osv., og det er derfor, det er så vigtigt at gå ind i den her aftale.

Det, vi mente, vi manglede fra dansk side, var et værn mod andre EU-værfter, for der er mildt sagt også konkurrence inden for EU på det her område. Jeg kan ikke nå at redegøre for teknikken i det, men vi har fået en klar melding fra Kommissionen om, at der i § 83 og 84 eller er det § 92 og 93 – lad det lige være et øjeblik, men det er de der artikelnumre – er en klar bemyndigelse til at gå ind fra Kommissionens side, hvis der er dumpingpriser.